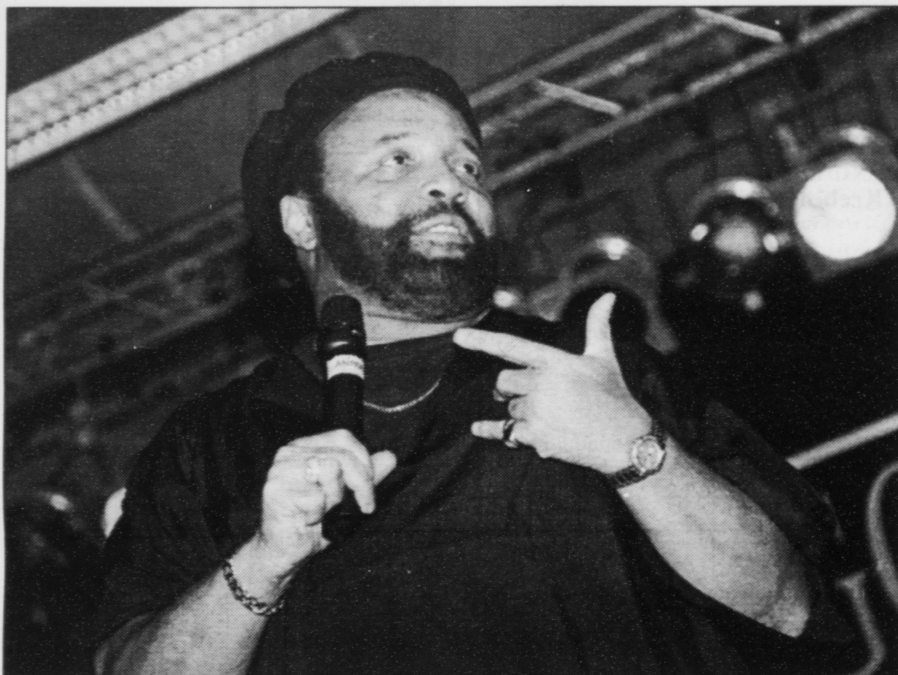

Ummæli - Gospelfestivalurin '97:

Gospel - so tað swingaði

3. Gospelfestivalurin er nú farin afturum, og eftir situr ein við sera positivum upplivsum, sum seint fara í gloymiskuna. Serstakliga var tað framfærslan fríggjakvöldið tá navnframi amerikumaðurin Andraé Crouch luttók saman við føroyskum kóri og orkestri, men teir føroysku bólkarnir smæddust heldur ikki burtur í allari rúgvuni. Hetta gav leygardagurin tíðuliga boð um

Andraé Crouch á fyrsta sinni á føroyskum palli. Ein framúr framfærsla

gongd er komin á. Vitandi at summarið stendur fyrri durum, kunnu tit halda eina vælførtjenta summarfrítið, men byrjið aftur eftir summarfrítið, og uttan iva kunnu seta saman eina skrá, ið er verd minst eina framfærslu afturat. Gott í tykkum, gerið hetta!

Andraé Crouch

Andraé Crouch hevur neyv-an vitjað Føroyar bert ta einu ferðina. Hann spurdi út í salin: »Can I come back?« og hann fekk stórt aftursvar frá fjøldini, at tað mátti hann gera. Hvør veit, um ikki tvíburðasystur hansara Sandra Crouch verður við? - nær tað so verður. Her er bert at gleða seg. Í mínum práti við Andraé skein týðuliga ígjøgnum, at hann fegin vildi at hon hevði upplivað hesa ferðina til Føroyar. Hon hevði ringt til hansara leygarmorgunin, og hann hevði fingið greitt henni frá, hvussu ið alt tað, bæði landið, fólk og ikki minst frálíka konsertin kvöldið fyrri. Andraé var bergtíkin av øllum og kallaði alt »fabulous«, ið merkir frálíkt. Ein lítill rósa í knappholði til føroyingar, sum ikki einaferð.

Andraé og andaliga inntrykkið

Eg havi mangan hugsað um hetta við gospelkonsertum, og mangur kritikkur er givin til hetta slag av andaligum virksemi, í oftast verður tað knýtt at berum undirhaldi. Í ein ávísan mun er tað undirhald, við tað at ljóðið, sen-

an og framfærslan annars skal hava nakað at bjóða uppá, men tann, ið framfærir, hevur eina uppgávu fleiri enn teir og tey, ið vanligliga stilla seg fram á pall fyrri bert at undirhalda, nevniliga hana, at bera tann boðskapin um Jesus Kristus og tað, ið hann kann gera fyrri og við okkum menniskju, tí uttan iva eru mong menniskju innandura, ið ikki hava tikið við gleðiboðskapinum til frelsu.

Hesar uppgávur megnaði Andraé til fulnar, tí hann bæði prædikaði og demonsteraði gleðiboðskapin fyrri áhoyrarunum, so hann gjørdist lættliga skilgur, m.a. tá hann við at biðja ein ung-an mann úr kórinum fylgja sær, vísti, hvussu Guds kærleiki umgyrdir okkum alla tíð, og hóast vit royna at komast undan, so fylgir Guds kærleiki okkum altíð og hetta endar við, at vit til síðst mugu geva okkum yvir til hansara. Hetta var ein mynd, sum festi seg týðuliga í hugaheimin hjá mongum, eri eg visur í.

Eftir minari metan, so var hetta fríggjakvöldið eitt stórt upplivsi, og mangur man i dag iðra seg um ikki at hava upplivað kvöldið. Tað er so einki at gera við tað uttan at gleða seg um, at kanska hendur hetta aftur um iki alt ov langa tíð. Andraé hevur fingið ta sokallaðu »føroyasjúkuna«, so uttan iva setir hann kósina henda vegin aftur eina aðru ferð. Vælkomin skal hann vera.

Rættuliga stundisliga varð byrjað fríggjakvöldið við sera vøkrum instrumentalum innslag, har Ólavur á flugelhorni og Niclas á gitarra leikaðu yndisligt lag. Síðani varð sett í gongd við einum lagi hjá Andraé Crouch, sum Heine Lützen sang í byrjanini. Eitt sindur inni í sanginum kom so kór-ið »United Voices« gangandi inn eftir gólvinum og upp á pallin fyrri síðani at fella inn í sangin og harvið seta rættuliga gongd á framfærsluna. Aftaná frálíka góð og vælvald orð frá landsstýrismanni okkara Sámal Petur í Grund kom so gesturin Andraé Crouch á pallin, og »festivalurin« kundi rættuliga byrja.

Kvöldið var alt ein samansjóðað eind, við skiftandi luttøku bæði av okkara frálíku tónleikarum og sangarum og so ikki minst frá gestsins síðu. Andraé framfærði bæði teir gomlu og nakrar av sínum nýggju sangum. Serstakliga dámdi mær væl at hann m.a. setti seg við flyglið og byrjaði at spæla sangin »I heard the story of Jesus«, just ein sangurin, ið eg fultkomiliga eri fallin fyrri og nýliga havi

fingið umsettan til føroyskt av Anfinn Setberg.

Eg skal ikki fara inn í nógvar smálutir við hesum ummæli, men heldur taka tað sum eina heildarmynd og við gleði kunna staðfesta, at ein ótrúlig framgongd hevur verið innan føroyskan gospeltónleik seinastu árin. Hetta var fríggjakvöldið eitt prógv um. Okkara menn, Eiríkur Skála og Jan Zachariassen sum høvdu fingið høvuðsuppgávuna at skipa fyrri kórinum og orkestrinum hava gjørt eitt megnararbeiði. At luttøkan á konsertini gjørdist nakað skert, tá hugsað verður um at Andraé nýtti sínar egnu bakgrundir, veit eg, kemur av, at um hesir sangir skuldu verið tiknir við við tykkara luttøku, so hevði hetta ikki eydnast til fulnar, og tí var betur at André fekk tað sum hann vildi. Tykkara, sangkórsins og orkestursins innsatsur var ómettaligur og tók skulu tit eiga fyrri tað.

»United Voices« og orkestrið má halda fram

Hetta frálíka kór má ikki fella niður fyrri, nú rættulig

Áhoyrarunum dámdi sera væl frálíka gospelsangin